

til Kassens vedtægtsmæssige Understøttelse med Tillæg af ovennævnte Dyrtidstillæg, dog at der ved denne Hjælps Ydelse blev undtaget Medlemmer, som havde oppebaaret deres treaarige Maksimum af Understøttelse fra Kassen.

Med Hensyn til denne i København og Frederiksberg tilvejebragte Ordning udtalte Arbejdsløshedsnævnet ifølge Skrivelse af 30. November 1916 fra Arbejdsløshedsinspektoratet til Indenrigsministeriet (se Rigsdagstidende 1916—17, Tillæg A. Sp. 3687—3690), at Ordningen formentlig har „virket til alle Parters Tilfredshed, og det tør ogsaa siges, at der næppe kan skabes bedre Betyggelse for den ydede Hjælps Udbetaling i Overensstemmelse med de ved Forhandling mellem Kommunerne paa den ene Side og Forsikringens Repræsentanter paa den anden Side fastsatte Regler. — Udbetalingen direkte gennem Kasserne maa foretrækkes, for det første, fordi Kasserne — i ethvert Fald for Byernes Vedkommende — for saa vidt angaar deres Medlemmer har flere Forudsætninger for at føre en effektiv Kontrol, end nogen anden Institution kan have, dernæst fordi det ved en saadan Ydelse maa anses heldigst, at der er indskudt saa faa Mellemlid som muligt. Nu er Forholdet i de fleste Byer udenfor Hovedstaden dette, at Kommunalbestyrelsen bevilger Pengene, Hjelpekassen fastsætter Ydelsen, og Arbejdsløsheds-kassen udbetaler. Ved en saadan Ordning forflygtiges Ansvar. Endelig er der det Hensyn, at det ikke kan anses samfundsmæssigt ønskeligt at bane Vejen for de ubemidlede til Hjelpekasserne mere end nødvendigt, medens man uden større Betænkelighed kan henvise dem til deres egne Selyhjælpsinstitutioner“.

I Henhold hertil anbefalede Nævnet, at der ved Lovens Fornyelse blev givet denne en Affattelse, som aabnede Mulighed for ogsaa udenfor København og Frederiksberg at lade Ydelsen af Dyrtidshjælp ske direkte gennem Arbejdsløsheds-kasserne for saa vidt disses Medlemmer angaar. Dette Ønske blev imødekommet ved Affattelsen af § 3 i Dyrtidsloven af 28. December 1916.

Da Arbejdsløsheden som Følge af de ved den skærpede Krigsførelse til Søs fremkaldte Forhold i Løbet af 1917 tog særlig stærkt til, blev Reglerne om overordentlig Hjælp til arbejdsløse for saa vidt angaar arbejdsløse, som er Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasser, udskilt fra Dyrtidsloven, idet det for at imødegaa de Vanskeligheder, som en udbredt Arbejdsløshed maatte medføre, blev anset for paakrævet *dels* at lette Adgangen til Arbejdsløsheds-kassehjælp og at yde nødlidende Kasser særlige Tilskud, *dels* nærmere at fastslaa en Berettigelse for de paagældende Arbejdsløsheds-kassemedlemmer til efter faste Regler at modtage Tillæg til løbende Arbejdsløsheds-kasseunderstøttelse og fortsat Hjælp efter Understøttelsens Ophør samt Huslejhjælp. De nærmere Bestemmelser i saa Henseende blev fastsat i midlertidig Lov af 27. Oktober 1917 angaaende overordentlig Hjælp til arbejdsløse m. m.

Loven af 27. Oktober 1917, hvis Gyldighed var begrænset til den 31. Marts 1918, blev ved Lov af 8. Februar 1918 i en noget ændret Skikkelse forlænget indtil den 30. Juni 1918 og ved Lov af 1. Juli 1918 — samme Lov, i Henhold til hvilken nærværende Kommission er nedsat, — er den yderligere forlænget indtil den 31. Oktober 1918.